

ДОВЕРИЕ

*Щом логката житейска се разклати
и свъсено небето загърми,
обезумели грабваме веслата,
за да се борим с бурята сами.*

*Дори да управляваме изкусно,
стихията по-силна е от нас.
Надеждата полека ни напуска,
усетила безизходния час.*

*Разтърсваща светкавица проблясва,
след миг последен гръм ще ни срази.
От устните отронва се безгласно:
- Загиваме, о, Господи, спаси!*

*Увлечени в отчаяната битка,
забравяме Учителя любим,
тревожно чакаш нашата молитва
навсякъде със Него да вървим.*

*Със царствен жест. Той укротява властно
вълните и настава тишина.
Превръща ураганът яростта си
в попътен бриз на нашите платна.*

*Отново плува малката ни лодка,
черупка сред огромните вълни.
Заплашват я в морето на живота
скали подводни, бури и злини.*

*Но знаем: с нас е Божият избраник,
готов каквото и да ни грози
да отговори кротко на вика ни:
- Доверието в Мен ще ви спаси!*

Румяна Донковска

*"Не продават ли се две врабчета за един
асарий? И пак ни едно от тях няма да
падне на земята без волята на Отца ви...
Не бойте се, прочее, вие сте много по-
скъпи от врабчетата." Матей 10:29-31*

ДЪРВО МНОГОВЕКОВНО

На всички, които вярват в Христос

*Дебел е коренът като грамада
Прилепен плътно в старата чешма.
Върхарите е устремил за радост,
Разпуква здраво грешната земя.
Във клоните му - птици жарки
Вселената разпяват те горещо,
Крилата - гръзновени, ярки.
Живеят Божието Слово вещо.
Небесна синева Един посочва
И незабравки литват във простора,
отгоре слънцето лъчи проточва,
(но отминават бързащите хора...)
А кой направо със Исус говори
От тайните безкрайни завладяя?
Прогледнали чада повдига бодри,
Водата жива подарява.
Дърво многовековно като правда -
Исусовата истина - прослава.
Чудесен изявява вечна младост,
С живот - любов ни озарява.*

Свобода Рагушева

„ПРИ БОГА СЕ ЧУВСТВАМ В БЕЗОПАСНОСТ“

Мириам СОЛОМОН

Най-просто казано, моята вяра съпътства моя живот. Обичам религията си, тя е толкова интензивно залегнала в сегашното. Важното е да се живее добре и правилно точно в този момент.

За мен най-хубавото е съботата, тъй като тя по чуден начин води до задушевен семеен живот. Празничният обяд, благословието, хлябът - това означава атмосфера на взаимност, която много обичам, от която винаги черпя сила и упование. На този ден владеят радост, спокойствие и тишина. Без

грижите на ежедневието всеки има време за себе си, време за четене и размисли. Това дава много нова сила.

Живее според 10-те заповеди. За мен те са основни, тъй като Бог ни ги е завещал, за да се учим как да се държим правилно в обществото. Да живеем добре един за друг. Ако не ги следвам, не мога да твърдя, че съм вярващ човек. В повечето държави тези заповеди са основата на закона. Мога да уважавам всекиго, който определя начина си на живот според тях. Независимо от това, дали е мюсюлманин, будист или християнин.

Разбира се, аз също греша. Ако се случи така, че да нараня някого, религията веднага ме приканва да помоля за прошка. За мен това е дълбока потребност. "Око за око, зъб за зъб" е иносказание от стари времена. Не би трябвало да се разбира буквално, не като причина за отмъщение, а като изискване за възнаграждение. Ако някой съзнателно или без причина ме нарани, не означава още, че трябва да му подам и другата си буза. Бог не желае жертви. Той иска честност и милост, иска ние да следваме неговия закон. Защото е справедлив. Затова чрез

своя Бог изпитвам не страх, а страхопочитание. При Него се чувствам защитена и в безопасност. С Него мога да говоря и дискутирам за всичко. Мога също да го попитам: "Къде си бил, когато 6-те милиона евреи са били убити? Защо си допуснал това?" Подобни неща не мога да разбера. Не намирам отговор. Но може би, така мисля, има неща, които ние, хората, зрънца във всемира, не бихме могли да разберем. Затова трябва да се доверя.

Сигурно има такива, които без вяра водят ценен живот. Но за мен това не би било възможно. Духовно бих била по-бедна, не бих могла в тежки ситуации да намеря утеха, а само да се примиравам.

Не живея религията си, защото съм възпитана така! Не! Живее религията си с пълно съзнание и решителност, защото я намирам за мъдра и правилна.

Затова повтарям думите на моя Бог от Псалм 119: "Ще тичам по пътя на твоите заповеди... Господи, научи ме пътя на своите повеления и аз ще го пазя докрай. Вразуми ме да държа закона Ти. Да, ще го пазя от все сърце!"

Преведе
Венета Попова

ЕЛА

*Ела на сън!
Изобличи ме!
Кажу каква ме виждаш,
на сърчице!
Стъкла замазани
от грижи дневни,
съвети на другари, суети
тежат във рамките
на очила излишни.
Съзирам Те през тях,
но ето -
далечен ми изглеждаш Ти.
Говориш нещо,
но не чувам ясно.
Крецията копнежи,
страсти за пари,
безумни дни
и блато с недоволства.
Така нечут остана Ти.*

*И все пак,
искам да Те срещна,
отново да разбирам Твоя глас.
Светът не дава траен блясък с шепи.
Намръзнах сред лъжи и празнота.
Ела насън, наяве, във молитва!...
Реши го Ти,
но моля Те,*

ела!

*Аз искам да Те виждам ясно
и да съм вътре в Твоята ръка.*

Нели Ганчева

Нели Ганчева

ДЕТЕ

*Стоиш под снежния, кристален блясък.
На Земята - в студения скют.
Мое улично дете, ти цялото трепериш
и свишаш се в снежния, прихлюпен ден.
Стоим - лице срещу лице - и науд беззвучните
ти устни, пълзи тъжната усмивка на умирая.
Подавам ти ръце и ти се доверяваш...
На мен непознатата - под синьото пусто и страшно небе.
Обгръща те пяната на топлината, в мойта стая...
Поглъщаш я изцяло - и заспиваш.*

Росица Тодорова

МОЛИТВА

*Скрий ме в топли шепи, Боже,
да не би да се търкулна!
Ако падна - ще се счуля.
Аз съм крехка, от кристал.
Ти прозрачна ме роди,
да не пазя тъмни чувства.
Звънка струна в мен вгради,
всеки полък да ечи.
Всяка дума ме разклаца.
Скрий ме, Боже, от вихрушки!
Крехка ме извая Ти.
Ако падна - ще се пръсна.*